EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 10. 2. 2020
COM(2020) 47 final

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

o posúdení pravidiel fakturácie stanovených v smernici 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty

{SWD(2020) 29 final}

1. Úvod

Na základe článku 237 smernice 2006/112/ES[1] (ďalej len „smernica o DPH“) Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade súhrnnú hodnotiacu správu, ktorá bude vychádzať z nezávislej ekonomickej analýzy, o vplyve nových pravidiel fakturácie uplatniteľných od 1. januára 2013, a najmä o rozsahu, v akom reálne viedli k zníženiu administratívneho zaťaženia pre podniky. V tomto rámci Komisia vykonala hodnotenie pravidiel fakturácie.

Hodnotenie malo podporu nezávislej štúdie vedenej konzultačnou skupinou *Economisti Associati* a vyústilo do záverečnej správy uverejnenej vo februári 2019.[2]

V hodnotení sa posudzovali pravidlá fakturácie stanovené v smernici Rady 2010/45/EÚ[3] (ďalej len „druhá smernica o fakturácii“), a najmä to, či tieto pravidlá prispeli k pôvodne stanoveným štyrom všeobecným cieľom, konkrétne: i) k zníženiu administratívneho zaťaženia podnikov; ii) k zníženiu podvodov v oblasti DPH/k vplyvu na kontrolné činnosti; iii) k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a iv) k podpore MSP.

Hodnotenie sa riadilo piatimi hodnotiacimi kritériami usmernení Komisie o lepšej právnej regulácii[4]: relevantnosť, účinnosť, efektívnosť, koherentnosť a pridaná hodnota EÚ.

2. Transpozícia a vykonávanie smernice

S cieľom stanoviť východiskový bod pre hodnotenie konzultant vykonal analýzu spôsobu transpozície a vykonávania druhej smernice o fakturácii v jednotlivých členských štátoch. Táto analýza bola zameraná na to, či členské štáty smernicu správne transponovali, a merala, v akom rozsahu sa v dôsledku smernice zmenil vnútroštátny právny rámec. V záujme prehľadnosti je nasledujúce zhrnutie analýzy rozdelené do troch tematických oblastí.

2.1. Elektronická fakturácia

Smernicou sa zaviedli tri hlavné zmeny právneho rámca EÚ pre elektronické faktúry: i) nové vymedzenie elektronickej faktúry, ii) zásada technologickej neutrality a iii) zásada rovnakého zaobchádzania s papierovými a elektronickými faktúrami. Zmeny boli zavedené rovnako v celej EÚ. Zdá sa, že problémy s nesprávnou transpozíciou sa nevyskytli ani v prípadoch, keď sa vnútroštátne ustanovenia mierne líšili od znenia smernice.

---

1 Smernica Rady 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

2 Správa o hodnotení pravidiel fakturácie podľa smernice 2006/112/ES. https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/745fa4fe-2db0-11e9-8d04-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search

3 Smernica Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o pravidlá fakturácie (Ú. v. EÚ L 189/1, 22.7.2010).

4 Viac informácií nájdete na: https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how/better-regulation-guidelines-and-toolbox_sk.

Konkrétne pokiaľ ide o *vymedzenie elektronickej faktúry*, veľká väčšina členských štátov (24) zaviedla do svojich vnútroštátnych právnych predpisov rovnakú definíciu elektronickej faktúry, ako je definícia v smernici. V štyroch členských štátoch sa táto definícia nezaviedla alebo sa trochu líši od definície uvedenej v smernici o DPH. Pokiaľ ide o *zásadu technologickej neutrality*, táto zásada bola transponovaná jednotne a žiadny členský štát nevyžaduje použitie vymedzenej technológie v oblasti elektronickej fakturácie. Hoci štyri členské štáty akceptujú iba riešenia elektronickej fakturácie výslovne uvedené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, predpokladané možnosti sú vymedzené dostatočne všeobecne, aby sa daňovníkom zabezpečila sloboda výberu. S cieľom zaručiť zásadu *rovnakého zaobchádzania* boli vo všetkých členských štátoch odstránené právne predpisy, ktoré v prípade elektronických faktúr uvádzali požiadavky nad rámec tých, ktoré existujú pre papierové faktúry.[5]

2.2. Vystavovanie a obsah faktúry

Druhou smernicou o fakturácii sa zaviedlo množstvo zmien v oblasti vystavovania faktúr a ich obsahu. Druhou smernicou o fakturácii sa zmenili tri konkrétne režimy fakturácie: vyhotovovanie faktúr nadobúdateľom, zjednodušené faktúry a súhrnné faktúry. Druhou smernicou o fakturácii sa takisto zaviedli zmeny v požiadavkách na fakturáciu, ktoré sa vzťahujú na cezhraničné transakcie s cieľom znížiť zaťaženie a zvýšiť harmonizáciu. Hlavné zmeny sa týkajú platných pravidiel fakturácie, času vystavenia faktúr a obsahu cezhraničných faktúr.

Smernica je celkovo veľmi dobre transponovaná. Všetky povinné požiadavky druhej smernice o fakturácii boli transponované do vnútroštátnych právnych predpisov. Členské štáty okrem toho zaviedli do vnútroštátnych právnych predpisov aj zmeny, ktoré boli pre ne nepovinné. Členské štáty napokon zaviedli niekoľko ďalších zmien na dodatočné zjednodušenie, hoci smernicou nie sú v skutočnosti stanovené, ale nie sú s ňou ani v rozpore.

Stojí za zmienku, že pokiaľ ide o vystavovanie a obsah faktúr, vnútroštátne právne predpisy niektorých členských štátov už boli v súlade s druhou smernicou o fakturácii. Rozsah zmien preto závisí od znenia predchádzajúcich vnútroštátnych právnych predpisov. Smernica teda mala nerovnomerný dosah na jednotlivé vnútroštátne právne rámce. Z tohto dôvodu na účely ich posúdenia boli tieto ustanovenia uprednostňované na základe rozsahu právnej zmeny (t. j. počtu členských štátov, v ktorých spôsobili zmenu vnútroštátneho právneho rámca) a názoru odborníkov z oblasti DPH na to, či majú vplyv na správanie spoločností. Týmto stanovením priorít sa ukázalo, že zmeny týkajúce sa uplatniteľnej jurisdikcie (článok 219a smernice o DPH), zjednodušených faktúr (články 220a, 226b, 238 smernice o DPH), načasovania vystavovania faktúr (článok 222 smernice o DPH) a vyhotovovania faktúr nadobúdateľom (článok 224 smernice o DPH) sa považovali za podstatné, zatiaľ čo ostatné zmeny, ktoré sa zaviedli druhou smernicou o fakturácii, sa považovali skôr za menej významné.[6]

---

[5] Viac podrobností o transpozícii ustanovení týkajúcich sa elektronickej fakturácie nájdete v kapitole 3.1.1 pracovného dokumentu útvarov Komisie.

[6] Pozri oddiel 3.1.2 pracovného dokumentu útvarov Komisie.

2.3. Ďalšie pravidlá fakturácie

Druhou smernicou o fakturácii sa zaviedla jedna konkrétna zmena zameraná na MSP, tzv. kombinované uplatňovanie dane na základe platieb v prípade určitých mikropodnikov. V analýze transpozície ustanovenia o uplatňovaní dane na základe platieb sa nepreukázali žiadne rozdiely medzi pravidlami EÚ a vnútroštátnymi právnymi rámcami. Ďalšie zmeny sa týkajú pravidiel vzniku daňovej povinnosti pri dodaní a nadobudnutí tovaru v rámci Spoločenstva a ich transpozícia viedla v tomto ohľade k harmonizovanému prístupu v členských štátoch.

3. Hlavné vplyvy druhej smernice o fakturácii

3.1. Zníženie administratívneho zaťaženia

Zníženie administratívneho zaťaženia podnikov prostredníctvom druhej smernice o fakturácii bolo spôsobené najmä týmito dvoma súbormi ustanovení: i) požiadavky na elektronickú fakturáciu a ii) vystavovanie a obsah faktúr, ktoré zjednodušili a harmonizovali požiadavky na fakturáciu.

Pokiaľ ide o elektronickú fakturáciu, uznáva sa pozitívna úloha druhej smernice o fakturácii. Druhá smernica o fakturácii bola jednoznačne jedným z faktorov, ktoré podporili nárast využívania *elektronickej fakturácie* v podnikoch v EÚ od roku 2014. Na základe štúdie je najväčší vplyv druhej smernice o fakturácii na zníženie administratívneho zaťaženia spôsobený častejším využívaním neštruktúrovanej elektronickej fakturácie[7], a to z dôvodu zjednodušení, ktoré spoločnosti podnietili k prechodu z papierových faktúr na súbory PDF[8]. V druhej smernici o fakturácii sa nerozlišuje medzi štruktúrovanými[9] a neštruktúrovanými elektronickými faktúrami. Tým, že sa nerozlišuje medzi dvoma formátmi elektronických faktúr a presadzuje sa zásada technologickej neutrality, smernicou sa priamo nepodporilo používanie automaticky spracovateľných faktúr, a teda neviedla k zvýšeniu využívania štruktúrovaných elektronických faktúr.

Z kvantitatívneho hľadiska[10] sa odhaduje, že v období rokov 2014 – 2017 sa smernicou znížilo administratívne zaťaženie spoločností o 1,04 miliardy EUR, pričom približne 920 miliónov EUR sa pripisuje využívaniu neštruktúrovanej fakturácie[11]. Mikropodniky[12] mali z tohto vplyvu druhej smernice o fakturácii najväčší úžitok vzhľadom na to, že prijali neštruktúrované elektronické faktúry, pretože nemali prostriedky na to, aby si poradili s požiadavkami na štruktúrovanú elektronickú fakturáciu.

---

7 Neštruktúrované elektronické faktúry sú faktúry zasielané elektronicky bez predpísaného alebo špecifického formátu, napr. e-mail s prílohou PDF alebo fax prijatý v elektronickej, nie papierovej forme.

8 Portable Document Format (PDF) je formát súboru na zaznamenávanie a odosielanie elektronických dokumentov v požadovanom formáte.

9 Štruktúrované elektronické faktúry sa vzťahujú na faktúry vystavené, odoslané a prijaté v štruktúrovanom elektronickom formáte, ktorý umožňuje ich automatické a elektronické spracovanie.

10 Pokiaľ ide o výpočty, pozri oddiel 5.2 a oddiel 6 záverečnej správy o hodnotení pravidiel fakturácie podľa smernice 2006/112/ES.

11 Zvyšok úspor pochádza zo zjednodušenej fakturácie a systému uplatňovania dane na základe platieb.

12 V súlade s odporúčaním Komisie [C(2003) 1422] o vymedzení mikropodnikov, malých a stredných podnikov je mikropodnik vymedzený ako podnik, ktorý zamestnáva menej ako 10 osôb a ktorého ročný obrat a/alebo celková ročná súvaha nepresahuje 2 milióny EUR.

Pokiaľ ide o *revíziu vystavovania a obsahu faktúr*, zníženie zaťaženia sa hodnotilo ako pomerne obmedzené. Ustanovením, ktoré malo najväčší vplyv na zníženie administratívneho zaťaženia, bol zjednodušený režim fakturácie (z kvantitatívneho hľadiska odhadovaný na približne 38 miliónov EUR ročne[13]).

3.2. Vplyv na vnútorný trh

Druhá smernica o fakturácii pozitívne prispela k podpore fungovania vnútorného trhu najmä vďaka elektronickým faktúram a cezhraničnej fakturácii.

Po prvé údaje získané v rámci štúdie ukazujú, že zatiaľ čo v roku 2014 vystavoval elektronické faktúry každý štvrtý obchodník v rámci EÚ, tento počet sa v roku 2018 zvýšil na tri štvrtiny obchodníkov. To znamená, že druhou smernicou o fakturácii sa odstránili problémy, ktoré komplikovali cezhraničnú elektronickú fakturáciu, a jednoznačne sa tak prispelo k väčšiemu využívaniu elektronických faktúr pri cezhraničných transakciách.

Po druhé sa druhou smernicou o fakturácii zaviedli štyri ďalšie významné zmeny pravidiel uplatniteľných na cezhraničné faktúry: i) nové pravidlá týkajúce sa uplatniteľných režimov fakturácie (článok 219a), ii) jednotná lehota na vystavenie faktúr za transakcie v rámci EÚ (článok 222), iii) nové pravidlá prepočtu mien (články 91 a 230) a iv) zjednodušený obsah faktúr za cezhraničné transakcie, ktoré sú predmetom prenesenia daňovej povinnosti (článok 226a). Okrem toho sa novými pravidlami o vyhotovovaní faktúr nadobúdateľom (článok 224) zjednodušilo používanie tohto režimu pri cezhraničných transakciách. Týmito zmenami sa zvýšila právna istota pravidiel fakturácie, ktoré sa vzťahujú na transakcie v rámci EÚ.

Vplyv ostatných ustanovení druhej smernice o fakturácii na vnútorný trh sa považuje za obmedzenejší, pretože neovplyvnili procesy fakturácie, a preto nemali taký veľký vplyv na podniky.

3.3. Úloha smernice pri podpore MSP

Väčšina opatrení druhej smernice o fakturácii je všeobecnej povahy a vzťahuje sa na veľké podniky aj na malé a stredné podniky. Zjednodušenie a harmonizácia regulačného rámca však vedú k zníženiu administratívneho zaťaženia, a preto majú opatrenia potenciál byť zvlášť prospešné pre malé a stredné podniky, ktoré majú vzhľadom na svoju malú veľkosť zvyčajne väčšie problémy s dodržiavaním daňových povinností ako veľké spoločnosti.

Druhá smernica o fakturácii mala pozitívny vplyv na MSP z dôvodu väčšieho rozšírenia využívania *neštruktúrovanej elektronickej fakturácie*. Tento pozitívny vplyv bol výraznejší v prípade MSP a mikropodnikov ako v prípade veľkých spoločností. Zaťaženie malých a stredných podnikov sa vďaka rozsiahlejšiemu využívaniu neštruktúrovanej elektronickej fakturácie znížilo približne o 55 %. Rozdiel v znižovaní záťaže, ktorý je stále výrazný, sa pripisuje veľkým spoločnostiam, keďže veľké firmy vystavujú značne väčší počet faktúr.

Druhou smernicou o fakturácii sa takisto zmenili dva režimy fakturácie, ktoré sú úplne alebo čiastočne zamerané na MSP, a to uplatňovanie dane na základe platieb a zjednodušené

[13] Pokiaľ ide o výpočty, pozri oddiel 6.2.2 záverečnej správy o hodnotení pravidiel fakturácie podľa smernice 2006/112/ES.

faktúry, čím sa prispelo k ich širšiemu využívaniu. Niekoľko členských štátov zaviedlo alebo rozšírilo rozsah *režimu uplatňovania dane na základe platieb* v dôsledku zmien zavedených druhou smernicou o fakturácii. Odhaduje sa, že vďaka druhej smernici o fakturácii využilo systém uplatňovania dane na základe platieb približne o 60 000 viac mikropodnikov. Celkovo zostáva zavádzanie tohto systému obmedzené, a to vzhľadom na skutočnosť, že zvolenie systému uplatňovania dane na základe platieb si vyžaduje zmeny v účtovnom postupe, ktoré môžu v niektorých prípadoch viesť k vyšším poplatkom za poradcov. Celkové úspory nákladov v dôsledku častejšieho využívania systému uplatňovania dane na základe platieb, ktorý priniesla druhá smernica o fakturácii, sa v prípade desiatich členských štátov, v ktorých možno tieto zmeny pripísať druhej smernici o fakturácii, odhadujú na 33 miliónov EUR. Význam uplatňovania dane na základe platieb je však oveľa väčší ako len zníženie administratívneho zaťaženia. Veľmi dôležitú úlohu pre mikropodniky zohralo počas hospodárskej krízy, keď sa zhoršili hospodárske podmienky a platby sa skomplikovali.

Pokiaľ ide o zjednodušené faktúry, v dôsledku zmien, ktoré spôsobila druhá smernica o fakturácii, sa režim zaviedol vo viacerých členských štátoch, zatiaľ čo iné členské štáty rozšírili jeho pôsobnosť. Usudzovalo sa, že *zjednodušený režim fakturácie* má najväčší vplyv na zníženie administratívneho zaťaženia spomedzi všetkých ustanovení o vystavovaní a obsahu faktúr (pozri oddiel 3.1). Používanie zjednodušených faktúr sa však stále vo veľkej miere obmedzuje na konkrétne podnikateľské odvetvia, ako sú ubytovanie, reštaurácie, maloobchod, čerpacie stanice a dopravné služby, a preto je jeho zníženie zaťaženia menej podstatné.

3.4. Boj proti podvodom v oblasti DPH

Zámerom smernice ako celku bolo aj podporiť činnosti v oblasti daňovej kontroly, čo malo prispieť k zlepšeniu dodržiavania predpisov týkajúcich sa DPH. Druhou smernicou o fakturácii sa takto zmenili najmä dve ustanovenia: i) lehota na vystavenie faktúr za transakcie v rámci EÚ a ii) pravidlá týkajúce sa daňovej povinnosti pri dodaní a nadobudnutí tovaru v rámci EÚ. Neexistujú však žiadne dôkazy o podstatnom vplyve druhej smernice o fakturácii na daňovú kontrolu alebo dodržiavanie predpisov týkajúcich sa DPH. Stanoviská daňových orgánov potvrdzujú, že vplyv druhej smernice o fakturácii na dodržiavanie predpisov týkajúcich sa DPH je pomerne obmedzený, ak vôbec nejaký. Daňové orgány a zainteresované strany sa domnievajú, že v oblasti daňovej kontroly nie je možné pomocou pravidiel fakturácie dosiahnuť viac. Keďže daňové orgány nemajú priamy prístup k informáciám o fakturácii, v súčasnosti sa zameriavajú na systémy zabezpečujúce podávanie správ v reálnom čase, čo umožňuje lepšiu analýzu rizika a cielenejšie kontroly. Zároveň je uisťujúce, že zjednodušenie a harmonizácia požiadaviek na fakturáciu a elektronickú fakturáciu nemali nepriaznivý vplyv na činnosti súvisiace s daňovou kontrolou.

4. Hlavné nedostatky smernice

Posúdenie fakturačných pravidiel ukázalo jeden nedostatok druhej smernice o fakturácii a niekoľko objavujúcich sa problémov, ktoré sú uvedené nižšie.

4.1. Nejasnosti týkajúce sa BCAT

V súvislosti s elektronickou fakturáciou sa prostredníctvom druhej smernice o fakturácii zaviedol koncept kontroly riadenia na vytvorenie spoľahlivého kontrolného záznamu (ďalej len „BCAT“ z angl. „Business Controls“ a „Audit Trail“) ako prostriedku na preukázanie neporušenosti a vierohodnosti elektronickej faktúry. Tento koncept sa naďalej považuje za zložitý, daňové orgány ho neinterpretujú jednotne a hospodárske subjekty v celej EÚ ho nevyužívajú dostatočne. Zainteresované strany to považujú za nedostatok druhej smernice o fakturácii.

Druhá smernica o fakturácii (v článku 233) zavádza zásadu slobody pre hospodárske subjekty pri určovaní spôsobu na dokázanie neporušenosti a vierohodnosti elektronických faktúr. V praxi však medzi jediné používané metódy patria: i) elektronický podpis, ii) elektronická výmena údajov a (iii) BCAT. BCAT preto funguje ako predvolená metóda na preukázanie neporušenosti a vierohodnosti elektronickej faktúry pre všetky spoločnosti, ktoré si nezvolili elektronické podpisy ani elektronickú výmenu údajov. To znamená, že väčšina spoločností, ak nie všetky, ktoré si vymieňajú elektronické faktúry ako nepodpísané súbory PDF, by mala mať zavedený systém BCAT. Dodržiavanie zo strany spoločností a vymáhanie zo strany daňových orgánov však bolo obmedzené a v niektorých členských štátoch dokonca chýbalo. Zainteresované strany sa celkovo domnievajú, že v smernici chýba praktické vymedzenie konceptu BCAT. Niektoré usmernenia boli zahrnuté do sekundárnych právnych predpisov členských štátov, ako aj do vysvetliviek, ktoré pripravila Európska komisia. Napriek tomuto úsiliu hospodárske subjekty nepovažujú usmernenia o BCAT za primerané a dostatočne jasné. To vedie k pochybnostiam o tom, ako by sa táto možnosť mala využívať v praxi a či bude akceptovaná počas daňových kontrol.

4.2. Zložitosť pravidiel archivácie

Jeden z možných vynárajúcich sa aspektov sa týka pravidiel archivácie. V druhej smernici o fakturácii nie sú zahrnuté ustanovenia o archivácii. Od transpozície smernice sa nerovnomerne zvýšila zložitosť a regulačná fragmentácia pravidiel archivácie. Dôvodom je skutočnosť, že niektoré členské štáty prijali veľmi podrobné pravidlá elektronického archivovania daňových dokumentov, ktoré sa samozrejme vzťahujú aj na elektronické faktúry. Takmer 40 % zainteresovaných strán sa domnieva, že vnútroštátne pravidlá týkajúce sa archivácie elektronických faktúr sú náročné a ťažko sa dodržiavajú.

4.3. 4.3 Vnútroštátne požiadavky na elektronické podávanie správ

Ďalším problémom, ktorý sa objavil po prijatí druhej smernice o fakturácii, ale ktorý z nej nevyplýva priamo, je zavedenie požiadaviek na predkladanie elektronických vyhlásení o určitých domácich transakciách v niekoľkých členských štátoch. Členské štáty zaviedli takéto podávanie správ s cieľom bojovať proti podvodným činnostiam. Zainteresované strany vidia riziko narušenia harmonizácie a zvyšovania administratívneho zaťaženia v dôsledku rozširovania takýchto vnútroštátnych požiadaviek týkajúcich sa elektronického podávania správ.

5. Závery a možný budúci vývoj

Smernica sa hodnotí prevažne pozitívne, keďže účinne podporila zjednodušenie a harmonizáciu pravidiel fakturácie a elektronickej fakturácie v celej EÚ. Druhou smernicou o fakturácii sa prispelo k zavedeniu neštruktúrovanej elektronickej fakturácie, zníženiu administratívneho zaťaženia pre podniky, zvýšeniu právnej istoty pre hospodárske subjekty a správnemu fungovaniu vnútorného trhu. Ustanovenia druhej smernice o fakturácii, najmä jej jasnejšie, jednoduchšie a harmonizovanejšie pravidlá elektronickej fakturácie, zostávajú relevantné a primerané potrebám zainteresovaných strán.

V niektorých oblastiach, ako je zlepšenie činností týkajúcich sa daňových kontrol alebo podpora MSP, boli úspechy pozitívne, ale menšie ako ich potenciál.

V hodnotení sa takisto zistil jeden nedostatok vyplývajúci z druhej smernice o fakturácii, a to nejasnosť týkajúca sa systému BCAT. Okrem toho sa objavilo niekoľko ďalších problémov, ktoré nevyplývajú z druhej smernice o fakturácii, ale vznikli na vnútroštátnej úrovni, ako sú napríklad zložité pravidlá archivácie a vnútroštátne požiadavky na elektronické podávanie správ.

Pokiaľ ide o BCAT, bolo by potrebné poskytnúť viac objasnení, aby sa vyriešil uvedený nedostatok. Takéto objasnenia však pravdepodobne nebude možné uviesť v legislatívnom texte. Cieľom systému BCAT je totiž zahrnúť mnoho rôznych druhov obchodných postupov a akékoľvek vymedzenie zahrnuté do smernice by obmedzilo jeho rozsah pôsobnosti a z dôvodu technologického pokroku by sa mohlo stať zastaraným. Okrem toho sa zdá, že daňové orgány prikladajú menšiu dôležitosť prísnym pravidlám neporušenosti a vierohodnosti z dôvodu zavedenia požiadaviek na elektronické podávanie správ. V konečnom dôsledku by to znamenalo ďalšie zaťaženie podnikov, najmä malých a stredných podnikov. Preto by sa malo preskúmať, či by sa mohlo dosiahnuť lepšie objasnenie systému BCAT vysvetlivkami Komisie a výmenou najlepších postupov medzi členskými štátmi. Mohli by ich sprevádzať niektoré ďalšie objasnenia týkajúce sa zákonnej definície elektronických faktúr.

Pokiaľ ide o pravidlá archivácie, oblasť, ktorú podniky považujú za zložitú, bolo by ťažké zasiahnuť na úrovni EÚ, keďže podrobné požiadavky na uchovávanie faktúr stanovujú členské štáty. S vývojom digitálnych riešení by sa úvahy v tejto oblasti mali zamerať napríklad na to, či by nebolo prospešné vypracovať normu pre európsku cloudovú službu na uchovávanie faktúr.

Pokiaľ ide o daňovú kontrolu, podľa daňových orgánov a zainteresovaných strán sú súčasné pravidlá fakturácie dobre prispôsobené potrebám činností v oblasti daňovej kontroly a z pravidiel fakturácie sa v skutočnosti už nedá vyťažiť viac na ďalšie zlepšenie daňovej kontroly. Akákoľvek možná zmena smernice o DPH na tento účel by teda nepriniesla veľkú pridanú hodnotu. Namiesto toho mnoho daňových orgánov v súčasnosti skúma, ako získať prístup k transakčným údajom bez nutnosti fyzického alebo elektronického prístupu k faktúram a zaviesť tak účinné požiadavky na elektronické podávanie správ v reálnom čase.

Prípadné ďalšie zlepšenia na podporu MSP by sa mali zamerať hlavne na uplatňovanie dane na základe platieb. Zainteresované strany však celkovo hodnotia systém uplatňovania dane na základe platieb pozitívne a neboli signalizované žiadne vznikajúce problémy.

Pokiaľ ide o obmedzené zníženie administratívneho zaťaženia, dôvodom je zriedkavejšie využívanie štruktúrovanej elektronickej faktúry. Bola to zvolená politika v rámci druhej smernice o fakturácii. Radikálnejší prístup, ktorý by za platné dokumenty považoval iba štruktúrované elektronické faktúry, by si vyžadoval zmeny existujúcich právnych predpisov.

Na záver možno konštatovať, že daňové orgány a zainteresované strany hodnotia pravidlá fakturácie zavedené druhou smernicou o fakturácii ako dobre fungujúce a nezistili sa žiadne závažné problémy. V kontexte boja proti podvodom a vzhľadom na technologický vývoj a nedávne trendy v elektronickej fakturácii a elektronickom podávaní správ v niektorých členských štátoch Komisia spolu s členskými štátmi preskúma, či je možné zvýšiť využitie potenciálu elektronickej fakturácie na úrovni EÚ. Komisia takisto začne úvahy o požiadavkách na elektronické podávanie správ, a najmä o vplyve rôznych pravidiel platných v členských štátoch na vnútorný trh.